

**COLEGIUL TEHNIC "ALEXANDRU PAPIU
ILARIAN", ZALĂU**

COORDONATE GEOGRAFICE

REVISTĂ DE GEOGRAFIE

NR.2- MAI 2015

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

prof. Ioan Lung –director Colegiul Tehnic ”Alesandru Papiu Ilarian”,
Zalău

prof. Daniela Gozman – director adjunct Colegiul Tehnic ”Alesandru
Papiu Ilarian”, Zalău

Coordonator revistă: prof. Ioana- Bianca Slevaș

Redactor șef: Simida-Larisa Negreanu

Tehnoredactare computerizată - prof. Ioana- Bianca Slevaș

Colaboratori - prof. Adriana Păun, prof. Veronica Burducea

Coperta - prof. Ioana- Bianca Slevaș

coperta 1 –Măgura Moigrad

coperta 2 –Porta Praetoria a castrului roman Porolissum

ISSN 2360 – 3003

ISSN – L 2360 – 3003

Notă: Responsabilitatea pentru conținutul articolelor revine în întregime
autorilor.

Sumar

CALEIDOSCOP GEOGRAFIC

Țara Sfântă.....	4
Lacul Roșu.....	7
Vacanță în Italia	8
Excursia de la Moigrad.....	9
Turnul Sfatului.....	11
Idei propuse în sprijinul managementului municipiului Zalău	13
Eclipsa solară.....	14
Cascada Niagara.....	15
Efecte neașteptate ale încălzirii globale.....	17
Oceanul Atlantic.....	19
Ziua Internațională a Mării Negre.....	22
Australia și exploratorul dispărut.....	24

CONCURSURI ȘI OLIMPIADE ȘCOLARE

Excelența elevilor.....	27
-------------------------	----

GEOGRAFIE RECREATIVĂ

Știați că...?	29
Rebus(Agenți externi ai reliefului).....	30
Rebus(Agenți interni ai reliefului).....	31
Rebus (Geografie Fizică).....	32

CALEIDOSCOP GEOGRAFIC

ȚARA SFÂNTĂ

Încă de mică, am avut harul să cresc într-o familie credincioasă care să îmi facă de cunoscută viața Mântuitorului – Isus Hristos. Îl numesc har, deoarece din 7 miliarde de oameni care alcătuiesc astăzi populația Pământului, aproximativ 5 miliarde nu au auzit încă mesajul Evangheliei; Scriptura există în aproape 2800 din cele 6877 de limbi existente în lume.

Niciodată nu am avut un anume ideal pentru care să fac toate sacrificiile care îmi stau în putință să-l ating. Însă, fascinată de viața acestui Salvator minunat, de toate întâmplările și minunile pe care le-a făcut, cu două mii de ani în urmă, de cuvintele Sale pline de viață care mă fac să tresar de câte ori le citesc, am avut o singura dorință, un vis – să ajung în Țara Sfântă!

Pustiul unde a fost hrănit Ilie de corbi și Valea Plângerii

Dumnezeu a privit înspre dorința mea când eu nu mă așteptam. Astfel, la începutul lunii februarie 2014 am avut deosebita ocazie de a călca pentru prima dată în Israel. Primul impuls sau prima senzație, dacă îmi permiteți să spun, a fost atât de profundă încât doar simplele mele cuvinte nu ar fi îndeajuns pentru a o descrie. A fost o seară perfectă. Când am ieșit din aeroport simțeam cum un vânt cald îmi sufla prin plete, Israelul mă ajuta să răsuflu ușurată. Tot făcând câte un pas, parcă

nu-mi venea încă să cred că mă aflu în locul unde visam să ajung. Cu toate acestea, era o realitate de nedescris. Eram în Israel! În parcare ne aștepta o mașină care urma să ne ducă la destinație. Am rămas plăcut impresionată. Oamenii erau atât de drăguți cu noi, ne-au asigurat toate nevoile și ne-au făcut să ne simțim cât mai bine.

Abia așteptam zorii zilei pentru a putea vedea toate locurile și peisajele care, parcă, ne așteptau cu entuziasm. Pentru toată perioada în care urma să staționăm în această țară plină de farmec, împreună cu familia, am organizat programul în așa fel încât să cuprindem cele mai importante locuri. Mergând dintr-un loc în altul am cunoscut tot felul de chipuri, de priviri pline de mister. Am vizitat multe locuri splendide, ar fi prea mult să vorbesc despre toate.

Am trecut și prin Betleem, la steaua care se zice că se află în locul nașterii Mântuitorului. Pentru a putea să intri în Biserica Nasterii trebuie să aștepti și o zi întreagă datorită numărului imens de turiști. Pe străzile orașelor în special în Ierusalim e foarte mult comerț, e plin de tarabe cu tot felul de lucruri reprezentative de-ale Țării. Cetățenii sunt foarte vorbăreți, majoritatea vorbind limba engleză. Locurile în care am mai reușit să ajungem au fost: Betania, Beer'Sheva, Râul Iordan, Marea Galileii, Muntele Tabor, Muntele Carmel, Masada, Cezareea, Muntele Fericirii.

Râul Iordan

Dintre toate locurile pe care le-am vizitat, pulsul meu a crescut foarte mult când am ajuns în Grădina Mormântului, când cu fiecare pas pe care îl făceam, gândul și inima mea au zburat la toate actele care s-au petrecut chiar în acea zonă.

Grădina Mormântului

Apoi, mergând pe traseul durerii, unde Isus ducea crucea în spate, pe Via Dolorosa, ceva din mine se cutremura, imaginându-mi durerea și suferința care erau atunci în ființa Sa.

Trăirile au fost multe. Am încercat, să împărtășesc în mare din ele. Ar fi enorm de mult să descriu fiecare senzație, impresie, gând care m-a pătruns în acea perioada din viața mea.

A fost o experiență deosebită, un vis împlinit care m-a marcat prin orice mic detaliu. Se spune că fiecare om are menirea de a ajunge măcar o dată să pună piciorul pe Pământul Sfânt.

(Negreanu Simida-Larisa, clasa a X-a E)

LACUL ROȘU

Într-o vară am fost în excursie și ne-am hotărât să vizităm Lacul Roșu.

Am călătorit mult timp până când am ajuns acolo. Lacul Roșu se află la poalele Muntelui Hășmașul Mare, în apropierea Cheilor Bicazului, la distanța de 26 km de Gheorgheni, în județul Harghita. Nu mi-a venit să cred ce am văzut. Împrejurimile lacului au un microclimat plăcut, deosebit de benefic pentru tratarea stărilor de extenuare fizică și psihică, insomnii, neurastenii. Valea este practic ferită de vânturi, aerul deosebit de curat, bogat în aerosoli naturali, împrejurimile pitorești oferă condiții excelente. A te da cu barca este o sursă bună de amintiri pe care nu le poți uita niciodată. Cu toate că Lacul Roșu este de formație tânără, condițiile și timpul de formare a lacului sunt foarte discutate.

În timpul formării, zona lacului era o zonă greu accesibilă, din punct de vedere economic neexplorată.

Lacul Roșu este un lac de baraj natural cu o suprafață de 11,47 ha, altitudinea lui este 980 m, iar adâncimea maximă este 10.5 m.

Lacul Roșu atrage și turiștii străni cu frumusețea lui și cu climatul lui deosebit. Recomand acest minunat colț creat de natură tuturor celor care vor să meargă în excursie și nu vor fi înșelați.

Bibliografie :http://ro.wikipedia.org/wiki/Lacul_Ro%C8%99u

(Haraklanyi Sandor Zsolt, clasa a IX-a)

VACANȚĂ ÎN ITALIA

În vara anului 2014 am fost în vizită la mătușa mea care locuiește în Italia. A fost o vacanță foarte frumoasă deoarece am reușit să văd și să vizitez multe locuri frumoase, cum ar fi Bazilica Sf. Anton, cea mai veche grădina botanică a unei universități care mai există în lume numită „Orto Botanico”, care a fost fondată în anul 1545, precum și observatorul astronomic al lui Galileo Galilei.

Padova este un oraș cu aproximativ 210.000 locuitori, aflat în regiunea Veneto din nordul Italiei. Orașul este situat pe râul Bacchiglione la marginea câmpiei Po, la 40 km vest de Veneția și 29 km sud-est de Vicenza. Printre toate acestea, Padova este un oraș frumos și îngrijit, cu oameni amabili și liniștiți.

În aceeași perioadă cât am stat în Italia, am fost și la Marea Adriatică, mai precis la plaja „Bagni Minerva Sottomarina”, o plajă mare, frumoasă și curată, cu loc de joacă pentru copii și multe hoteluri, restaurante și magazine.

De asemenea, am vizitat și parcul de distracții „Gardaland” din apropiere de orașul Verona. Parcul tematic este situat pe locul 7 din topul celor mai mari și frumoase parcuri de distracții din Europa, acesta fiind format din 6 roller-coastere, 56 de atracții pentru divertismentul vizitatorilor precum și o casă în copac situată la înălțimea echivalentă a unui bloc cu 6 etaje ce oferă o priveliște superbă asupra întregului parc și a lacului Garda, situat chiar lângă parcul de distracții.

În apropiere de acest parc tematic, mai exact în orașul Verona se află „Casa di Julietta” din celebra poveste de dragoste „Romeo și Julieta”, scrisă de William Shakespeare. Acest loc este vizitat zilnic de zeci sau poate sute de cupluri de îndrăgostiți pentru a-și face poze la balconul Julietei și a se semna pe pereții casei. A fost cea mai frumoasă

vacanță pe care am avut-o și o să mă întorc în acele locuri de fiecare dată când o să am ocazia deoarece în acea parte a Italiei se află unele dintre cele mai frumoase atracții turistice din Europa.

(Pop Florin, clasa a X-a I)

EXCURSIA DE LA MOIGRAD

În cadrul programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” am avut ocazia să vizităm castrul roman Porolissum. Pe data de 8 aprilie în jurul orei 10:00 am pornit. Acest proiect a implicat două clase a IX-a B și a IX-a D, coordonate de doamnele profesor Iuga Mariana și Slevaș Bianca. Încă de pe drum am zărit Măgura Moigradului, unul dintre vulcanii din zona Sălajului stinși într-o anumită eră geologică. Ajunși la ora 11:00, am fost nevoiți să mergem pe jos. Am ajuns la vama Porolissum, iar apoi a început prezentarea. Am urmat vechiul drum roman privind și ascultând curioși despre istoria și geografia locului. Stând alături de doamna profesor de geografie am auzit multe informații despre structura Moigrad – Pomăt - Citera.

Un lucru este surprinzător că, în majoritatea opiniilor, este acreditată ideea că ivirea rocilor magmatice și a corpurilor de la Moigrad sunt legate de procesele intrusiv care s-au desfășurat pe falia ce separă orogenul Silvaniei, respectiv Munții Meseș, de Platforma Someșană. Este vorba despre extremitatea nordică a Munților Meseș, unde apare o concentrare de măguri vulcanice în vecinătatea localității Moigrad. De aici derivă și consemnarea în literatura geologică a datelor despre rocile eruptive și tectonica ”regiunii Moigrad”. Corpurile eruptive din împrejurimile Moigradului ocupă spațiul de la contactul cu Munții Meseș, circumscris de o rețea de râuri torențiale: V. Otelecului (la nord), V. Pomătului (la sud), Lunca Brazilor (la est) și V. Moigradului (la vest).

Multe persoane au încercat să determine vârsta și tipurile de roci, dar au intervenit discuții contradictorii. Cu toate aceste diferențe se pot trage concluziile:

☉ În regiune există două tipuri petrografice: dacite și diorit – andezite.

☉ Punerea în bloc a rocilor și formarea structurilor a avut o desfășurare polifazăată cu primele momente în Paleogen (dacite – banatite) și încheindu-se în Miocen, probabil Sarmațian (andezite – diorite).

☉ Apariția și localizarea corpurilor vulcanice este explicată prin accidentele tectonice puse în evidență de geologii care au studiat regiunea. La întretăierea faliilor s-au pus în loc principalele corpuri andezitice din regiune (ex. Măgura Moigradului). În teritoriu au funcționat și alte falii secundare, decroșeuri și prăbușiri. În legătură cu apariția magmatitelor din regiune , în special a celor din latura vestică Măguricea, este formulată ideea (A. Rusu, 1965 – 1966) că un rol însemnat a avut ridicarea fundamentului cu dacite în lungul liniei Meseșului în timpul mișcărilor tectonice din Burdigalian.

Complexul morfo-magmatic Moigrad- Pomăt –Citera este constituit din dacite și din andezite. Se remarcă corpurile principale reliefate ca măguri: Măgura Moigradului, cu aspect de trunchi de con înălțată la 515,9 m, vârful Pomăt (502 m) și Dealul Citera (480 m) mai scund și neted. Între măguri s-au inserat torenții, ca de exemplu Valea Ursoaiei, Valea Moigradului, iar pe cupolele acestora șiroirea și torenții radiari creează un microrelief de cizelură. Rocile sedimentare din aria adiacentă structurii de hot – spot(vulcani izolați) sunt afectate atât de eroziunea lineară (ravene , torenți), cât și cea areolară, prin surpări, prăbușiri și alunecări de teren. Astfel, peisajul regiunii are o fiziografie contrastantă.

În jurul orei 13:00 am decis să ne întoarcem și am pornit spre autobuz, încheindu-se astfel ziua după o lungă sesiune de fotografii și momente amuzante alături de colegi. A fost o zi pe care am așteptat-o cu nerăbdare. Ne-a plăcut ideea unei ieșiri. Ar fi plăcut ca aceste excursii să fie făcute mai des, să putem să descoperim lucruri noi. Mulțumim pentru această excursie organizatorilor și dorim să putem repeta experiența.

Bibliografie:

Mac, I. Maria Hosu (2002) , *Interpretări Geomorfologice privitoare la structurile magmato - vulcanice din Depresiunea Transilvaniei, Studia UBB, Geografie 2, Cluj Napoca.*

(Codrea Alexandru, Crișan Anamaria, Maroti Paul, Mureșan Marius, Sabo Alexandra, clasa a IX-a B)

TURNUL SFATULUI

Se spune că turnul este considerat coloana după care se ghidează sibienii. Mie mi-a plăcut poziția turnului care este în centrul orașului și poate fi observat de toată lumea care este în trecere.

Orice sibian, întrebat fiind ce ar fi de vizitat în Sibiu, îți va răspunde fără să stea pe gânduri că Turnul Sfatului. La o simplă căutare pe Google despre Sibiu cele mai multe răspunsuri îndeamnă spre Turnul Sfatului. Fără îndoială că Turnul este unul dintre cele mai cunoscute simboluri ale Sibiului. Și pe drept cuvânt, Turnul Sfatului se află în centrul orașului încă de când au fost puse primele cărămizi pentru construcția burgului lui Hermann,

iar de atunci a rămas să crească odată cu el.

În realitate însă, Turnul Sfatului este puțin mai tânăr conform documentelor istorice din perioada 1224 – 1241, odată cu cel de-al doilea șir de fortificații al cetății, în timp ce Sibiul este menționat pentru prima oară în 1191. În acele vremuri, Turnul avea doar patru etaje și servea ca fortificație a porții de intrare din cea de-a doua serie de fortificații a cetății Sibiului. Pentru că se afla situat chiar lângă clădirea în care se aduna “sfatul orașului” a primit numele de Turnul Sfatului. De-a lungul timpului, clădirea Turnului a avut multe de suferit pentru a ajunge în forma pe care o are astăzi. La doar două secole după ce a fost construit, se prăbușește în urma unui cutremur puternic. Doi ani mai târziu, în 1588 el este reclădit. Baza lui și parterul, care astăzi deservește trecerii pietonale din Piața Mare spre Piața Mică, iar în epoca medievală trecerea din Orașul de Sus spre Orașul de Jos, au rămas nemodificate din epoca aceea. Partea superioară a clădirii a suferit însă modificări importante. La un moment dat în istorie, acoperișul avea o formă piramidală, pentru ca după să primească patru turnulețe pe margini. Forma lui de astăzi, cu un singur turn în mijloc, datează din 1824. Ultimele reparații, Turnul Sfatului le-a suferit în 2006 când a fost inclus în programul primăriei de reabilitare a întregului centru istoric al Sibiului pentru evenimentul Sibiu- Capitală Culturală Europeană în 2007.

De asemenea, în trecut a fost folosit ca punct de observație în caz de incendii, fortificație, depozit de cereale, arest sau muzeu de științe naționale. În secolul XX, Turnul Sfatului a mai adăpostit și o expoziție de arme medievale.

În zilele noastre, Turnul Sfatului este, așa cum și merită, muzeu. Intrarea în Turn se face printr-o ușă de mici dimensiuni, iar urcușul spre vârf cu ajutorul unei serii de scări dispuse concentric. Scările sunt din lemn gros, fiecare etaj oferind vedere în exterior prin câte una sau două ferestre de foarte mici dimensiuni. Aici se poate observa și gosimea zidurilor care îl susțin, grosime ce diferă de la bază până la vârf, descrescând de la aproximativ un metru până la aproape o jumătate de metru. În penultimul etaj el adăpostește mecanismul de funcționare al ceasului care dă ora exactă de câteva secole în Piața Mare și după care

sute de sibieni se ghidează în fiecare zi. Din vârful lui, înălțime echivalentă cu cea a unei clădiri cu șapte nivele, se poate vedea cea mai frumoasă panoramă a Sibiului, deschizând vederea spre toate cele patru zări. Spre sud, se vede o parte a Pieții Mari, centrul, cartierul Vasile Aron, dar și o priveliște deosebită a Munților Făgăraș, în zilele senine. Spre est și nord priveliștea se deschide spre Gara Sibiu, Dealul Gușterița și cartierul Terezian. Ultima parte, cea dinspre vest arată cea mai mare parte a orașului, cu Piața Mare, Bulevardul Nicolae Bălcescu, Parcul Subarini și o parte a Munților Apuseni.

Monument istoric și emblemă a orașului, Turnul Sfatului reprezintă pentru sibieni atât o coloană de susținere cât și axul central în jurul căruia se învâрте toată viața din centrul istoric.

Bibliografie: www.wikipedia.ro

(Chit-Stînean Ruben, Clasa a IX-a B)

IDEI PROPUSE ÎN SPRIJINUL MANAGEMENTULUI ORAȘULUI ZALĂU

- Amplasarea mai multor spații pentru depozitarea deșeurilor
- Crearea mai multor spații verzi
- Susținerea unei campanii de încurajare a mersului pe jos și cu bicicleta
- Susținerea unei campanii mai puternice de reciclare a deșeurilor
- Deschiderea unui cinematograful
- Clădiri mai îngrijite
- Parcuri mai bine amenajate
- Plantarea mai multor copaci și flori
- Creșterea numărului de parcuri
- Crearea pistelor pentru bicicliști
- Organizarea de competiții sportive periodice

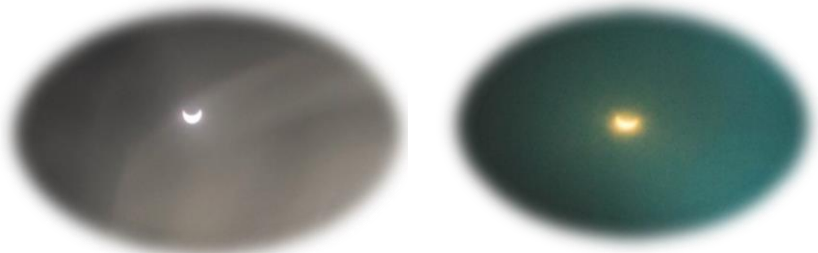
Propuneri –elevii clasei a XI-a C
Colectate de eleva Sabou Iulia

ECLIPSA SOLARĂ

O eclipsă de Soare se produce atunci când Luna trece între Pământ și Soare prin fața Soarelui. Văzut de pe Pământ, discul Lunii e de obicei mai mare decât cel al Soarelui și, dacă se interpune între privitor și Soare, îi "blochează" lumina, aruncând o umbră corespunzătoare pe Pământ. Când discul Lunii acoperă în întregime pe cel al Soarelui imaginea luminoasă obișnuită a Soarelui este blocată complet și, pentru o anumită zonă de observație și o anumită durată de ordinul câtorva minute, eclipsa de soare este totală. Eclipsese totale de Soare permit executarea unor studii astronomice speciale, dar au loc mult mai rar decât cele parțiale.

Fiecare eclipsă de Soare are o poziție proprie și se poate vedea doar dintr-o zonă anume de pe glob. Pentru a observa cu ochiul liber o eclipsă de Soare, de orice tip ar fi ea, este nevoie de un filtru solar special. Fără acest filtru observarea eclipsei duce la accidente grave ale ochiului, care pot ajunge până la orbire. Filtrul cel mai accesibil este filtrul de sudură mai dens, însă, din cauza grosimii sticlei, pot apărea imagini duble. Filtrul ideal, numit filtru Mylar, este o peliculă aluminizată care oprește radiațiile periculoase.

Din curtea unității noastre, a Colegiului Tehnic "Alesandru Papiu Ilarian", Zalău, s-a putut observa o eclipsa parțială în data de 20 martie 2015, conform următoarelor imagini:

În România fenomenul a fost vizibil ca eclipsă parțială. La București magnitudinea maximă a fost de 53,26 %, la Cluj-Napoca de 60,34 %, la Iași de 57,26 %, iar la Timișoara de 60,80%.

(Cristea Marius, clasa a X-a F)

CASCADA NIAGARA

Am scris despre CASCADA NIAGARA deoarece aş vrea să merg acolo, să o vizitez.

Cascada Niagara este un ansamblu de căderi de apă situate la graniţa dintre statul

nord american New York din SUA şi provincia Ontario din Canada în limba engleză cascada fiind denumită "Cascada Niagara (New York)" respectiv "Cascada Niagara (Ontario)" la fel ca şi oraşele din apropiere. Lacul

Erie este legat cu lacul Ontario prin râul Niagara cu o diferenţă de nivel de 58 m, cursul apei fiind despărţit în două braţe de insula "Goat Island" (Insula Caprelor).

Pe partea americană cascada are o lăţime de de 363 m, apele cascadei cad de la 21 m înălţime, iar pe cea canadiană cu o lăţime 792 m (în formă de potcoavă), înălţimea căderii de apă fiind 51 m. Debitul de apă este cuprins între 2.832 şi 5.720 m³/s, în medie 4.200 m³/s (debitul dublu al Rinului).

Istoric:

Înainte cu 6 000 de ani, la sfârşitul ultimei perioade de glaciaţiune, s-au topit ultimii gheţari din regiune determinând apele lacul Erie să curgă peste maluri formându-se râul Niagara care se varsă în lacul Ontario, trecând pe parcursul lui peste prăpastia (groapa) dintre cele două lacuri; astfel se formează căderea de apă Niagara. Această cataractă sau groapă are o serie de caracteristici geologice, sub stratul dur de roci dolomite, se găsesc straturi mai moi de şisturi. Masa de apă, la baza cascadei, prin procesul de eroziune, rupe cu timpul fragmente din

peretele cascadei, acest fenomen determinând scurtarea râului Niagara cu 1,8 m pe an, ceea ce arată că de la formarea sa, cascada s-a apropiat de lacul Erie cu peste 11 km.

Prin orientarea unei părți a apei fluviului la o hidrocentrală, s-a redus debitul fluviului ce traversează cascada, ceea ce a redus din frumusețea ei, în schimb a încetinit procesul de eroziune. În ianuarie 1936, prin temperaturi extrem de scăzute a înghețat complet cascada, formând o perdea de gheață de câteva sute de metri. În anul 1969 a fost dirijată, pe o perioadă de 5 luni, într-o altă direcție, toată apa cascadei, astfel înlesnind cercetările geologice asupra albiei râului și s-a încercat stabilizarea pereților cascadei.

**(Cascada Niagara
– noaptea)**

Turism :

Din anul 1800 această regiune este deschisă turismului. În 1885, statul american New York declară Cascada Niagara ca parc național, peste un an această pildă o urmează Canada. Această cascadă este una dintre cele mai importante atracții turistice din America de Nord.

Bibliografie:

www.wikipedia.com

www.clopotelu.ro

(Bodea Ovidiu , clasa a IX-a)

EFECTE NEAȘTEPTATE ALE ÎNCĂLZIRII GLOBALE

Mă numesc BRISCAN ANDREI și fac parte din clasa a IX-a H a Colegiului Tehnic "Alesandru Papiu Ilarian". Sper să vă placă articolul și să rămâneți cu ceva informativ.

Încălzirea globală are un impact negativ asupra lucrurilor vii de pe Pământ și planetei în sine și cu toții am auzit de ea. Cu toate acestea, încălzirea globală are, de asemenea, efecte neașteptate care v-ar putea surprinde cu adevărat, iată ce este capabilă să realizeze încălzirea globală:

-Incendii de pădure: încălzirea globală poate provoca incendii devastatoare. Acestea apar deoarece primăverile vin din ce în ce mai repede, făcând astfel ca zăpada să dispară mult mai devreme iar pădurile stau uscate pentru perioade tot mai lungi de timp.

- Ruinele ar putea fi distruse: unul dintre efecte surprinzătoare ale încălzirii globale despre care cei mai mulți dintre oameni nu au nici o idee este distrugerea ruinelor antice și monumentelor. Atât inundațiile cât și fenomenele meteorologice extreme au efecte mari asupra acestor construcții, cum au demonstrat și inundațiile care au dus la deteriorarea ruinelor vechi de 600 ani ale Suckothai (capitala imperiului Tailandez).

- Munții sunt mai înalți : topirea ghețarilor de pe zonele înalte ale

munților duce la înălțarea acestora. Acest lucru se întâmplă deoarece gheața care i-a împins deasupra suprafeței Pământului mii de ani la rând, nu mai este acolo și, prin urmare munții se înalță în același timp.

- Modificările genelor : Primăvara care vine mai devreme creează o problemă uriașă pentru animale: cele care nu reușesc să se adapteze, să-și caute o sursă de hrană și care, ghidându-se după ceasul intern biologic, își intră în ritm mult prea târziu și astfel apar probleme cu perpetuarea speciei. În același timp, cele care reușesc cu succes să se adapteze, transmit stilul lor de viață mai departe prin gene și urmașilor lor și, deci, schimbarea se va produce la întreaga populație într-un final.

- Marele dezgheț : un efect foarte puțin cunoscut al încălzirii globale este că aceasta provoacă dezghețarea stratului permanent de gheață care se află sub suprafața Pământului, acolo unde se găsește ea, adică în zonele reci. Acest fenomen poate provoca daune la căile ferate, precum și la alte structuri. Un efect chiar mai important ar fi cel al

dezghețării organismelor moarte din tundră , care ar putea duce la apariția unor boli de mult dispărute, cum ar fi Variola.

- În căutarea zonelor mai înalte : animalele simt efectele încălzirii globale mult mai dur decât le simțim noi: din cauza schimbărilor climatice care le încălzesc prea mult casele, animalele, cum ar fi

veverițele sau șoarecii caută altitudini mai mari pentru a-și face noi case. În același timp, în Arctica, animalele vor trebui să-și facă noi case în curând, deoarece gheața a intrat într-un proces lent de topire.

- Alergiile se înrăutățesc : dacă ați simțit că alergia de primăvară se înrăutățește în ultimii ani sau dacă ați început să vă confrunțați cu alergii și astm, chiar dacă nu ați avut astfel de tulburări înainte, ar trebui să știți că acest lucru este,

de asemenea, din cauza încălzirii globale: creșterea temperaturii și nivelul mai ridicat de dioxid de carbon, ambele contribuind la o agravare a alergiilor în toată lumea.

Bibliografie:

www.infoturism.ro

Imaginile au fost preluate de pe :Google Imagini

(Briscan Andrei, clasa a IX-a H)

OCEANUL ATLANTIC

Oceanul Atlantic este al doilea ocean ca mărime de pe Pământ, acoperind aproape 20% din suprafața sa. Numele oceanului, care se trage de la mitologia greacă, înseamnă Marea lui Atlas.

Limite:

Atlanticul este mărginit de America de Nord și America de Sud, în vest, și Europa și Africa, în est. Comunică cu Oceanul Pacific prin Oceanul Arctic în nord și prin Pasajul Drake în sud. În plus, este legat artificial de Pacific prin Canalul Panama. Linia de demarcație dintre Oceanul Atlantic și Oceanul Indian este la meridianul 20°E. Atlanticul este separat de Oceanul Arctic printr-o linie care duce de la Groenlanda, prin insulele Svalbard până în nordul Norvegiei.

Caracteristici:

Incluzând mările adiacente, Oceanul Atlantic ocupă o suprafață de 106.400.000 km², iar fără aceste mări, are o suprafață de 82.400.000 km². Volumul oceanului, cu mările adiacente, este de 354.700.000 km³, iar fără acestea este de 323.600.000 km³. Adâncimea medie a Atlanticului este de 3.332 m (incluzând mările adiacente) sau 3.926 (fără mările adiacente). Cel mai adânc punct este Groapa Puerto Rico. Lățimea oceanului variază de la 2.848 km între Brazilia și Liberia, până la 4.830 km între Statele Unite ale Americii și nordul Africii.

Mările care fac parte din Oceanul Atlantic (sunt considerate adiacente) includ: Marea Caraibelor, Marea Mediterană, Marea Neagră, Marea Nordului, Marea Labrador și Marea Baltică. Insulele importante din Oceanul Atlantic sunt: Insulele Feroe, Svalbard, Groenlanda, Islanda, Rockall, Marea Britanie, Irlanda, Fernando de Noronha, Insulele Azore, Insulele Madeira, Insulele Canare, Insulele Capului

Verde, São Tomé și Príncipe, Newfoundland, Bermude, Indiile de Vest, Ascension, Sf. Elena, Martin Vaz, Tristan da Cunha, Insulele Falkland și Insula Georgia de Sud.

Înțeleptul grec Platon afirma că în Atlantic ar fi existat un continent, acum dispărut: Atlantida, așa cum ar fi existat Pacifida în Pacific. Studiul asupra viețuitoarelor mării arată că au nevoie de circa 20% oxigen și 80% apă pentru asigurarea unei vieți fără riscuri și pentru digerarea hranei.

Animalele marine își schimbă teritoriul în funcție de anotimp și temperatură. Primăvara și vara ele stau pe un teritoriu cu temperatură medie. Toamna ele pornesc spre un teritoriu cu temperatură ridicată, pentru a preveni schimbările majore produse în timpul iernii.

Hrana este necesară animalelor marine doar când acestea își pierd energia vitală (stelele de mare, căluți de mare, aricii de mare etc.). Unele animale (rechinii) consumă hrană cât jumătate din greutatea

lor. Acest fapt este unul grav, deoarece contribuie la dispariția multor specii aflate în pericol de extincție.

Stelele de mare fac parte din speciile de animale marine care se regenerează. Dacă sunt atacate, din cele cinci brațe rămân brusc patru, apoi trei și până atacatorul se ocupă de brațele căzute, stelele de mare părăsesc teritoriul. În curând, membrele pierdute

se regenerează (se completează).

Căluțul de mare aparține speciei peștilor, deși forma lui se deosebește mult de aceștia. Acesta respiră la fel, prin branhiile, iar caracteristicile lui principale sunt asemănătoare cu ale peștilor. Aspectul de cal i-a dat numele de căluț de mare. Trăiește în preajma coralilor, printre algele de pe fundul mării, de care se agață cu coada. Aceasta este cea mai uimitoare specie de viețuitoare marine, fiindcă masculul aduce pe lume “noi urmași” ai familiei: femela depune circa 1500 de ouă în punga pe care masculul o are în acest scop. Peste aproximativ 4-6 săptămâni, masculul căluț de mare aduce pe lume urmașii. Nașterea poate dura chiar și două zile. Urmășii au doar un centimetru, dar seamănă leit cu părinții. Deși sunt încă vulnerabili, puii pot supraviețui singuri chiar și în condiții extreme.

După părerea mea, o croazieră pe Oceanul Atlantic, îți oferă șansa de a vedea zone de o frumusețe rară. Printr-o astfel de croazieră se pot observa și zonele de habitat natural. Dacă doriți o vacanță de relaxare, atunci o astfel de croazieră este una potrivită.

Bibliografie: http://www.portalroman.com/articole/Oceanul_Atlantic-133.html

(Nicoloff Georgiana, clasa a IX-a B)

Ziua de 31 Octombrie a fost desemnată ca „Ziua Internațională a Mării Negre” în anul 1996 când toate cele 6 țări riverane (Bulgaria, Georgia, România, Rusia, Turcia și Ucraina) au semnat Planul Strategic de Acțiune pentru Marea Neagră, document ce conține cel mai complet set de strategii și măsuri pentru salvarea și reabilitarea zonei.

Organizațiile abilitate au constat că situația ecologică a Mării Negre s-a înrăutățit în ultimii 35 de ani din cauza reziduurilor transportate de râurile care traversează 17 țări, pescuitului excesiv și a deversărilor necontrolate de produse petroliere. Nu trebuie neglijat faptul că numărul de pești a fost afectat de poluare și supraexploatare. Astfel, se prefigurează reducerea sau chiar pierderea unor habitate și peisaje, iar în final se va pierde biodiversitatea ecosistemului Mării Negre. În acest sens, țările din zona Mării Negre în iunie 2002 (Sofia, Bulgaria) au semnat Protocolul referitor la Conservarea Biodiversității și Peisajului.

Pentru a marca această zi la nivelul unității noastre de învățământ am cooptat elevii clasei a IX-E și am desfășurat o activitate de tip concurs. Scopul acestui demers a fost consolidarea cunoștințelor despre Marea Neagră, dezvoltarea abilităților elevilor de a lucra și colabora, dezvoltarea spiritului competitiv și fair-play-ul.

Obiectivele principale urmărite au fost:

- ❖ Cunoașterea caracteristicilor Mării Negre;
- ❖ Surprinderea unicității mării ;
- ❖ Cunoașterea țărilor riverane;
- ❖ Cunoașterea principalelor fluvii care se varsă în mare și a celor mai mari porturi;

- ❖ Stimularea comportamentului participativ al elevilor la diferite competiții.

Elevii clasei au fost informați din timp despre această zi, iar în cadrul clasei s-au format trei grupe de elevi dornici să participe la această provocare și care au încercat să îndeplinească cât mai bine cerințele temei. Concursul a cuprins două părți importante: realizarea și prezentarea unor proiecte pe această temă, iar partea a doua a constat într-un concurs cu întrebări referitoare la Marea Neagră. În vederea jurizării proiectelor am ținut cont de aspectul acestora, corectitudinea informațiilor și acuratețea prezentării, iar întrebările aveau răspunsuri exacte, care să nu lase loc de interpretare. Întrecerea în sine s-a desfășurat în cabinetul de geografie, iar elevii care nu participau la concurs s-au constituit în susținătorii uneia dintre echipe.

La finalizarea concursului au fost desemnați cei mai buni cunoscători ai Mării Negre, care au primit câte un CD de promovare a unor obiective turistice. La final, toți elevii au avut un câștig, respectiv îmbogățindu-și cunoștințele despre marea noastră sau măcar mulțumindu-se cu ceva dulce.

Bibliografie:

Informare de presă, ARBDD 28 octombrie 2011

(profesor Păun Adriana)

AUSTRALIA ȘI EXPLORATORUL DISPĂRUT

LUDWIG
LEICHHARDT

Continentalul australian și mai ales coasta australiană fusese semnalată de olandezi începând cu secolul al XVII lea, odată cu anul 1606. Interiorul continentului a rămas în mare parte necunoscut europenilor chiar și după marile descoperiri geografice din secolele XV-XVI, până când un aventurier german a pornit să-l traverseze de la est la vest. Călătoria aceasta avea să-l ducă într-un teritoriu vast și necunoscut.

Numele exploratorului german este *Ludwig Leichhardt*, cunoscut în mare parte doar de către studenții de la secțiile de istorie a descoperirilor geografice. În Germania natală și-a câștigat renumele și faima veșnică prin faptele controversate și dispariția sa misterioasă. De numele său se leagă un râu, o cascadă, un lanț muntos, un vârf de munte și un cartier din Sydney care îi poartă numele.

Ludwig s-a născut în Prusia la 23 octombrie 1813, ca fiul unui fermier. Datorită firii sale studioase a fost primit să urmeze cursurile Universității din Gottingen, unde, dacă finaliza cu bine cursurile și dobânda diploma de licență putea să profeseze în meseria de profesor de liceu. Dar cum soarta și destinul i-au pregătit alte planuri, la îndemnul studenților și fraților Nicholson acesta se reorientează spre științe și medicină.

Dar cum nici de data aceasta lucrurile nu au mers conform planurilor, Ludwig după numai 2 ani petrecuți la Berlin și din dorința de a scăpa și de serviciul militar obligatoriu decide să plece împreună cu William Nicholson la Londra. De la Londra drumurile îi poartă prin toată lumea, prin Franța, Elveția și Italia. Din Italia destinul îl poartă spre Australia un continent în mare parte necunoscut, deschis colonizării de către britanici cu numai un secol înainte.

Din păcate prietenul său William Nicholson decide să renunțe la călătorie în ultimul moment așa că doctorul Ludwig Leichhardt se vede

nevoit să pornească de unul singur în lunga călătorie spre emisfera sudică. Ajunge la Sydney la 14 februarie 1845 și timp de 2 ani de zile și-a câștigat existența predând lecții de botanică și geologie și făcând mici excursii pentru a colecționa plante, roci și insecte. Scopul lui cel mare era acela de a explora interiorul continentului sau cum îl numea el “acel miez al continentului negru”.

Ajungând la Brisbane află de o expediție guvernamentală ce trebuia să străbată nord-estul Australiei până la un avanpost militar aflat la Port Essington, dar care fusese anulat din lipsă de fonduri. Situația era destul de tensionată deoarece fermierii de pe coastă doreau cu disperare să găsească în interiorul continentului pământ fertil pentru agricultură.

Se întoarce la Sydney unde își anunță planul de a organiza o expediție particulară în locul celei organizate de guvern și la scurt timp a reușit să găsească cinci oameni și banii necesari finanțării.

La 1 octombrie 1844, cu încă 4 oameni a părăsit ultimul bastion al lumii cunoscute cântând foarte entuziasmați „*Good save the Queen.*” Scopul lui Leichhardt era acela de a ajunge la Port Essington, aflat la 2500 km spre nord-vest mergând în linie dreaptă, dar nu în interiorul continentului ci de-a lungul râurilor din apropierea coastei.

În februarie 1845, conform calculelor lui Ludwig au parcurs un sfert din distanță, dar și trei sferturi din rezervele de alimente se consumaseră, așa că, în scurt timp în tigaia de gătit erau aruncate iguane, oposumi, emu, canguri și tot felul de păsări.

La începutul lunii mai se îndreptau spre nord-vest, către golful Carpentaria și punctul lor de destinație de pe coasta nordică. La sfârșitul

lui iunie, în apropierea golfului Carpentaria, exploratorii au fost atacați de băștinași cu sulițele, un explorator fiind ucis și alți 2 fiind grav răniți. Acest lucru nu i-a împiedicat să continue expediția, intrând triumfali în Port Essington la 17 decembrie 1845, după 17 luni de expediție.

Exploratorii s-au întors la Sydney pe mare și au fost primiți ca niște eroi. Acest lucru l-a impulsionat și mai mult pe exploratorul în vârstă de 32 de ani care la 7 decembrie 1846 pornește în cea de a doua expediție , de data aceasta spre sud până la Perth. Din păcate datorită condițiilor climatice (ploilor, țăntarilor) expediția a fost sortită eșecului încă de la început.

Leichhardt nu era genul de explorator care să renunțe la visul său de a străbate continentul. Astfel că în 1848 a pregătit o nouă expediție . Ultimele știri sunt cele din 4 aprilie, când a trimis o scrisoare de la o stână din interiorul continentului, după care a pornit spre nord-vest. Motive de îngrijorare au existat abia la sfârșitul anului 1850 când conform unei relatări a aborigenilor un grup de bărbați albi fuseseră masacrați la vest de râul Maranoa.

După mai multe cercetări, concluzia finală a morții lui Leichhardt este formulată de Gordon Connell, și publicată în 1980. Conform acestuia Ludwig Leichhardt a ajuns undeva în ținutul Arnhem, de unde apoi s-a întors spre sud. Aici în preajma unei surse de apă, unde râul Diamantina traversează granița înspre Australia de Sus, el și ajutoarele lui au fost atacați și omorâți. Această afirmație a fost susținută de rămășițele umane găsite acolo (oase de oameni albi).

Indiferent de sfârșitul tragic al exploratorului, un lucru este cert și anume că expediția lui, prin cei 4800 de km parcurși, a fost cea mai lungă expediție realizată până atunci de o echipă de exploratori. Cunoștințele dobândite despre interiorul continentului nu se datorează cercetărilor sale, ci numeroaselor expediții realizate pentru găsirea lui.

Bibliografie:

1. Mari enigme ale trecutului – Dezvăluiri din culisele istoriei - Editura Reader's Digest- București, 2004.

2. www. Wikipedia.org

(profesor Chiș Anca)

CONCURSURI ȘI OLIMPIADE ȘCOLARE

EXCELENȚA ELEVILOR
(anii școlari 2013-2014/2014-2015)

Anul școlar 2013-2014

**Au cules
laurii.**

Olimpiada de geografie, etapa județeană-2014

Mențiune - **Jecan Raluca** (XII C)

Mențiune- **Opriș Ovidiu** (XII C)

Elevii creativi.

Sesiunea de Comunicări Științifice ale elevilor, etapa județeană-2014

Premiul I - **Balog Bogdan Gheorghe** (clasa a X a A) cu lucrarea "*Descoperă Mlaștina de la Iaz*"- participare la etapa națională- Sinaia, iulie 2014

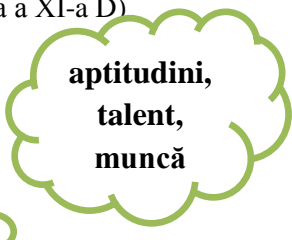
Premiul II- **Susa Teodora** (clasa a XI- a C)cu lucrarea "*Potențialul turistic al municipiului Zalău*"- participare la etapa națională- Sinaia, iulie 2014

Premiul III- **Iacob Anton** (clasa a XII- a A)cu lucrarea "*Sălaj Maps*"- participare la etapa națională- Sinaia, iulie 2014

Concursul Internațional de Creație Plastică și Abilități Practico-Applicative “Sărbătoarea Învierii - Lumina Sufletelor Noastre” (martie-2014) - secțiunea creație plastică:

- **Premiul I** – Ungurușan Roxana (clasa a X-aE)
- **Premiul I** –Nagy Denisa Mirela (clasa a X-aE)
- **Premiul II**–Cuc Lorena (clasa a X-aE)
- **Premiul special al juriului** –Ardelean Corina (clasa a X-aE)
- **Premiul special al juriului** –Ochiș Antonia(clasa a XI-a D)

Anul școlar 2014-2015

aptitudini,
talent,
muncă

Olimpiada de geografie, etapa județeană-2015

- Premiul II–**Prodan Ioana Patricia** (clasa a XII-a C)- participare la etapa națională, Cluj-Napoca, aprilie 2015
- Premiul III - **Maroti Paul** (clasa a IX -a B)

Sesiunea de Comunicări Științifice ale elevilor, etapa județeană-2015

- Premiul I (Secțiunea Geografie Fizică) - **Maroti Paul** (clasa a IX -a B) cu lucrarea ” *Studiu asupra structurii magmato-vulcanice Moigrad-Pomăt-Citera* ”- calificat la etapa națională-Fălticeni, iulie 2015)

Se adaugă diverse participări la alte concursuri(Sălajul Interactiv, serialI, serialII , Concursul Regional „Natura te învață să fii ECO”) pentru care nu au fost comunicate rezultatele , până la apariția revistei.

GEOGRAFIE RECREATIVĂ

ȘTIATI CĂ...?

(căi de comunicație și transporturi)

- trenurile, ca mijloc de transport, există de aproximativ 200 de ani, de mai mult timp decât automobilele. Primele trenuri funcționau pe bază de aburi, care punea în funcțiune pistoanele motorului. Aburul era produs prin arderea cărbunilor pentru a încălzi apa la temperaturi foarte înalte?

- în 1825 George Stephensen a experimentat prima locomotivă cu aburi?

- în 1830 a circulat primul tren pe căile ferate, între Liverpool și Manchester?

- 1854 – s-a realizat prima cale ferată de la noi din țară între Baziaș și Oravița?

- cele mai rapide trenuri din Japonia, trenurile glonț, circulă cu viteze comerciale care ajung la peste 300 km/h ?

- autostrada Pan-Americană este cu siguranță una pe care ai vrea să îți conduci mașina? Și asta pentru că este cea mai lungă șosea din lume și se întinde pe aproximativ 48.000 de kilometri. De asemenea, șoseaua unește Alaska de Chile.

- pe locul doi, se află autostrada din Australia, iar cei 20.000 de kilometri înconjoară continentul?

- Shanghai (China), cu un total de cinci zone de lucru, este cel mai mare port din lume, depășind portul Singapore? Într-un singur an, portul a gestionat nu mai puțin de 29 milioane TEU?

- cel mai mare port din Europa este Rotterdam?

- cel mai mare aeroport din lume după tonajul mărfurilor transportate este Hong Kong?

- cel mai mare aeroport din lume după traficul de persoane este Atlanta-Hartsfield Jackson?
- cel mai mare aeroport din Europa este Londra-Heathrow?
- cea mai lungă magistrală din lume este Transsiberianul, 9288km (leagă Moscova și Vladivostok) ?

(Negreanu Simida- Larisa, clasa a X-a E)

REBUS

(Agenți externi ai reliefului)

A

G	R	A	V	I	T	A	T	I	O	N	A	L	1	
		G	H	E	T	A	R	2						
		E	O	L	I	A	N	3						
B	I	O	G	E	N	4								
					T	A	R	M	U	R	I	5		
P	L	U	V	I	O	D	E	N	U	D	A	R	E	6

B

1. Tipul de relief format sub acțiunea gravitației se numește ...
2. Relieful glaciatic este specific agentului numit ...
3. Ce tip de relief este specific agentului extern numit vânt?
4. Plantelor și animalelor le este specific tipul de relief ...
5. Apele oceanice au 2 tipuri de ... : înalte și joase
6. Apa din precipitații generează un tip de relief de ...

(Cristea Lavinia, clasa a IX-a D)

REBUS

(Agenți interni ai reliefului)

A

										E P I R O G E N E T I C E							1
V	U	L	C	A	N	I	C	A	2								
M	A	G	M	A	T	I	S	M	3								
		U	T	R	E	M	U	R	E	L	E	4					
C																	
S	I	L	L	U	R	I	L	E	5								
			C	O	N	6											
			F	A	L	I	I	7									

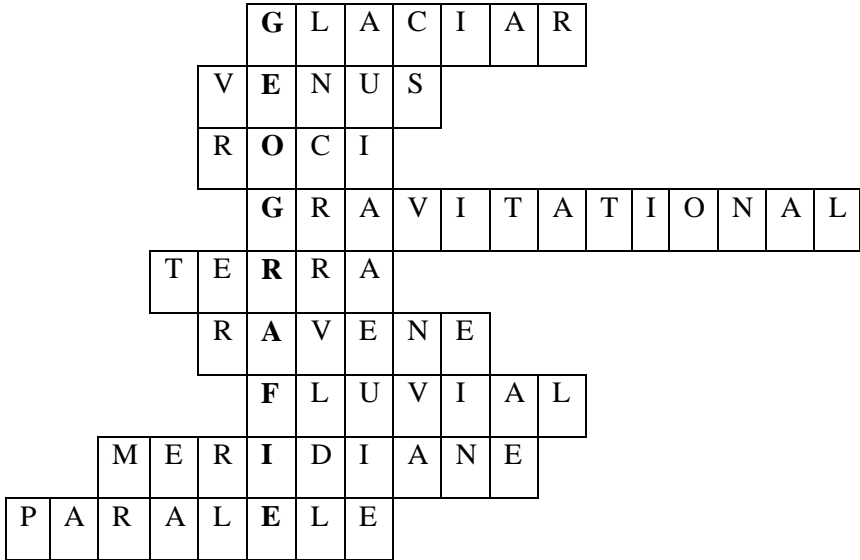
B

1. Mișcările tectonice pot fi de 2 feluri: mișcări orogenetice și ...
2. Erupția ... este procesul agentului intern numit vulcanism.
3. Deplasarea și consolidarea magmei în scoarța terestră este reprezentată de agentul ...
4. Mișcările bruște ale scoarței terestre poartă denumirea de ...
5. ... sunt una dintre formele de relief ale magmatismului.
6. Aparatul vulcanic are formă de ...
7. Formele de relief ale mișcărilor epirogenetice se numesc ...

(Cristea Alina , clasa a IX-a D)

REBUS

(Geografie Fizică)

Tipul de relief creat de ghețari.
Planeta cu cea mai mare temperatură.
Scoarța terestră este alcătuită din...
Tipul de relief datorat gravitației.
Planeta Pământ.
Mai mari ca rigolele, mai mici ca ogașele.
Tipul de relief creat de apele curgătoare.
Semicerculile care unesc cei doi poli.
Liniile imaginare ce înconjoară Pământul.

(Cadar Bogdan, clasa a IX-a I)